

Českých potravin je dost, levný dovoz ale stále převažuje

Je skutečně pravda, že má Česká republika nedostatek vlastních kvalitních potravin? Je zákonem požadovaný podíl českých potravin v prodejnách nedosažitelný? A proč to nezávislí obchodníci vidí jinak?

V ČR mají zahraniční řetězce podíl 80 % trhu. Představa, že budou z lásky dominantně obchodovat jen s českými zemědělci a potravináři je velmi naivní. Přitom na českém trhu není o domácí potraviny nouze. Pravdou ale je, že u velkých obchodníků byste často obtížně hledali zejména ty, které pocházejí od malých, lokálních českých výrobců a producentů. Ne, že by malí neměli zájem, ale preference řetězců jsou jiné.

„Obchodníci se pohybují ve velmi tvrdém konkurenčním prostředí, které máme tendenci vnímat jen z úrovně naší české zahrádky. O cenu jde jako vždy až na prvním místě, česká produkce se tak hodí hlavně do reklamních kampaní řetězců. Na druhou stranu je pravda, že v posledních letech dala spousta zahraničních řetězců českým produktům na svých pultech větší prostor. Avšak vzhledem k jejich struktuře centrálních skladů a řešení společného nákupu nemohou nikdy nahradit český nezávislý obchod, který je mnohem více propojen s lokálními a regionálními producenty,“ říká Pavel Březina, předseda Asociace českého tradičního obchodu (AČTO).

Právě v tom spočívá odlišnost v principu fungování zahraničních řetězců a českých nezávislých prodejen. „Tuto odlišnost lze dobře ilustrovat na příkladu otázky, kterou občas dostávám z médií. O kolik v příštím roce zvýšíte počet regionálních položek ve vašem sortimentu? Odpověď: To já přece nevím a ani vědět nemůžu. Obchod se u nás řeší lokálně, regionálně. V Praze rozhodně nemůžete mít přehled o pekařích kolem Opavy a lahůdkářích kolem Tábora,“ vysvětluje dále Březina.

Pokud si nyní řetězce stěžují, že čeští potravináři a zemědělci nejsou schopni uspokojit jejich poptávku, pak si za to do značné míry můžou sami. Roky trvající tlak na cenu dovedl mnoho potravinářů k ukončení výroby a řadu zemědělců donutil rušit chovy a přestat pěstovat potraviny ve prospěch obilovin, řepky, krmné kukuřice či fotovoltaiky. Je také třeba odmítnout účelová tvrzení, že naše domácí potraviny nejsou kvalitní. Právě naopak. Je obecně známo, že česká potravinářská výroba podléhá přísným standardům, navíc je nutno vyzdvihnout velmi dobrou práci českých dozorových orgánů, pokud se dozoru nad výrobou, ale též dovozem potravin týče. „Svědčí o tom i statistika, kdy nejmenší podíl na potravinách nesplňujících zákonné požadavky mají české potraviny a nejvyšší, téměř dvojnásobný, potraviny ze zemí mimo EU. U živočišných potravin dochází ke stoprocentní kontrole, při které standardy bezpečných potravin nesplňují jednotlivé případy, což je vyjádřeno v tisícinách procenta.“ dokládá Martin Pýcha, předseda Zemědělského svazu. Netřeba připomínat řadu skandálů s dovozem zdravotně závadných potravin či potravin dvojí kvality.

Další problém v možnosti nákupu kvalitních domácích potravin je nejen v přístupu zahraničních řetězců, ale také dlouhodobá preference zákazníka, který je stále dominantně orientovaný především na cenu produktu. To samozřejmě nahrává odbytu levného a v některých případech dotovaného dovozu. Současně jsou poměrně velké rozdíly mezi nákupními preferencemi zákazníků ve venkovském prostředí a velkými městy.

tel.: 606 601 145   www.tegro.cz

Prodáme plemenné býky z letošních výběrů
ABERDEEN ANGUS

TEGRO

TEGRO Těšenov

Rozhodně tedy nelze souhlasit s tvrzeními, že české potraviny nejsou k dispozici a řetězce tak nemají od koho odebírat. Regionálních a lokálních výrobců a producentů je dostatek, problém je ale v tom, že řetězce a priori zboží dovážejí ze svých mateřských zemí. A aby to nebylo tak okaté, marketingově se halí do českých státních symbolů, deklarují lásku k Česku a dělají mediální humbuk s regionálními koutky a akcemi. Přitom jen v uplynulém roce investovaly zahraniční řetězce do marketingových aktivit přes 4 miliardy korun.